

După cum mărturisește Gor'kij, Lenin manifesta într-adevăr o oarecare neîncredere față de Majakovskij, însă i-a promis lui Aleksej Maksimovič că va urmări cu atenție evoluția poetului¹.

Poezia lui Majakovskij a atins culmile măiestriei artistice în ultima perioadă a creației sale, între anii 1925 și 1930.

„Indubitabil — scria A.V. Lunačarskij — dacă Lenin ar fi avut timp să cunoască mai îndeaproape opera lui Majakovskij, și îndeosebi creația din ultimii ani, al cărei martor n-a mai fost, atunci el ar fi apreciat în general pozitiv pe acest mareș alianț al comunismului în poezie”².

¹ M. Gor'kij, *Сочинения*, vol. XVII, p. 54.

² A.V. Lunačarskij, *Ленин и литературоведение*, Moscova, 1933, p. 127